

In memoriam

IN MEMORIAM prof. dr. sc. Marijana Sivrić (1966. – 2019.)

Govor pročelnice Studija engleskoga jezika i književnosti prof. dr. sc. Ivane Grbavac na komemoraciji pokojnoj prof. dr. sc. Marijani Sivrić:

Poštovani,
započet ću stihovima Halila Džubrana:

*Kad se opraštate s prijateljem, ne žalostite se;
Jer, što najviše volite u njemu,
može biti razgovjetnije kad je odsutan,
Kao što je planina planinaru razgovjetnija iz doline.*

Reći ću samo nekoliko riječi o Marijani i njezinu doprinosu našem Studiju.

Marijana je znala pažljivo čuvati svoj privatni život te ga je profesionalno odvajala od poslovnoga života. No, ipak, kroz naše razgovore i dugu suradnju saznala sam, usudila bih se reći, dosta o njoj. Voljela je formalan pristup, voljela je pravdu, korektnost i preciznost. Mrzila je nekulturu i nepristojnost. Ponekad je bila ironična i kao pravi intelektualac - bila je kritičar društva. Marijana je bila vrhunski stručnjak u svome području, analizi diskurza, uvijek profesionalna i odvažna.

Njezin doprinos razvoju Studija engleskoga jezika i književnosti vidim u tomu što je uvijek bila tu i 24 godine ulagala sebe u Studij, u razvoj programa, u studente, u brojne kolegije. Obrazovala je generacije profesora engleskoga jezika i književnosti, izvela na put četiri doktora znanosti... Bila je vrstan znanstvenik i nastavnik.

Kratku notu o Marijani kao znanstvenici i suradnici napisala je i naša kolegica iz Osijeka, prof. dr. sc. Tanja Gradečak. Podijelit ću ju s vama.

Oprostiti se od Marijane doista nije lako. Svojim je radom nastavnice, sveučilišne profesorice i znanstvenika u nasljeđe ostavila težak zadatak nama koji o njoj trebamo govoriti sada kada nam je to najteže.

Od Marijane se opraštam u ime svih kolega s Filozofskoga fakulteta Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, pogotovo u ime kolega anglista s Odsjeka za engleski jezik i književnost. (...) Svojim nenametljivim, a istodobno asertivnim stilom

od početka me je osvojila i jednostavno nije bilo načina odbiti bilo koju njezinu molbu za novim kolegijem ili izvješćem. Marijana je bila jednostavno to, istodobno i uvjerljiva i nježna, i moglo joj se sve vjerovati jer je bila autoritet i u znanosti i u poučavanju, a i u znanstvenoj politici. Njezini znanstveni interesi išli su upravo u smjeru onoga što je svojim radom i životom promovirala i koje je i trajno zagovarala: živ jezik i jezik koji živi s ljudima, njegova primjena i utjecaj na jezične zajednice na svim razinama, njegov diskursni i sociolingvistički potencijal.

Kao predavač bila je autoritet i svojim studentima i, vjerujem, ideal nastavnika, stručnjak s visokim kriterijima, ali pravedna i istodobno blagonaklona i susretljiva.

Davati sebe i pritom živjeti punim plućima očito je bio Marijanin životni moto i neizmjereno sam sretna i zahvalna što sam kao kolegica i suradnica bila dotaknuta tom njezinom životnom energijom.

Za kraj dajem primjer zašto bi nam Marijana svima trebala biti uzorom. U izrael-skome filmu *Fusnota* redatelja Josepha Cedara govori se o dvama tipovima znanstvenika: onima koji žive u kuli bjelokosnoj, koji su posvećeni svomu radu i sretni ako ih se spomene u fusnoti neke monumentalne enciklopedije, i onima koji, pišući knjige i pričajući s ljudima o tome što je znanost i što znači biti znanstvenik u današnjem, suvremenom svijetu, šire svijest o važnosti znanstvenoga razmišljanja. Sjećajući se u ovome trenutku Marijaninih brojnih radova, naših razgovora i pohvalnih riječi njezinih studenata i kolega, mogu ustvrditi samo jedno: Marijana nikada nije bila niti će biti fusnota, Marijana je knjiga od tisuću poglavlja.

Iskrena sućut obitelji i svim kolegama.

U Mostaru 29. listopada 2019.

prof. dr. sc. Ivana Grbavac
Filozofski fakultet Sveučilišta u Mostaru
pročelnica Studija engleskoga jezika i književnosti